

PRIČA ZA LAKU NOĆ

Noć ima svoju moć

Čim sunce uroni u plavo more i padne noć, stanovnici Zdravigrada užurbano se spremaju na počinak. Dva su razloga tome, san ih krijepi, pa su sutradan snažni i odmorni te lakše obavljaju zadatke, a drugi razlog je da noć donosi hladnoću, pa se od nje treba posebno zaštititi. Tako suncokreti u Žitnjaku skupe latice i spuste glave prema zemlji kako se zbog noćne maglice ili jutarnje rose ne bi prehladili, a čim granu prve zrake sunca, okreću se prema njemu i uživaju u njegovoj toplini.

I Njumi i Njami na počinak uvijek idu na vrijeme. Njumi ima dom uz jezero jer najviše voli vodu. Jezero se u predvečerje umiri, poprimi tamnomodru, gotovo olovno sivu boju, a ribice se spuste na dno i uvuku između algi i stijena, zaštićene i spremne za spavanje. Njami pak živi u Mesnodolu jer je tamo izvor najkvalitetnijih namirnica i proteina za njegove

snažne mišiće. Točno zna kada je vrijeme za počinak jer se sve životinje povuku u svoje staje i udobno sklupčaju na sijenu. Nitko u Zdravigradu ne ide na spavanje, a da prije toga ne opere zube. Zdravi zubi izuzetno su važni kako bismo mogli jesti, a tko nema zdrave zube, ne smije ni ući u šarenu Slatkogoricu.

Ova idealna slika Zdravigrada trajala je neko vrijeme, ali jednog dana znatiželja Njamiju nije dala mira. Želio je ostati budan i doživjeti noć. Predložio je Njumi da mu se pridruži, ali ona ga je glatko odbila s objašnjenjem da san krijepi tijelo i duh te da ne može riskirati i izgubiti noć. Njami nije želio biti sam jer noć je crna i mračna, mistična i tajna. Prošao je kroz Žitnjak, Donju Voćnicu i Gornju Povrnicu, Ribnicu i sve druge četvrti u nadi da će pronaći nekoga tko bi s njim ostao budan, ali bezuspješno.

Zamislio se i pitao je li dobro to što radi kada nitko ne želi ostati budan. Ali ipak je odlučio svoju zamisao provesti u djelo. Preko dana je štedio energiju kako navečer ne bi bio iscrpljen. I stigao je sumrak, a nakon toga i noć. Nakon veselja, cike i buke koji su vladali tijekom dana u Zdravigradu, šarenila boja i mirisa, odjednom je sve postalo tiho, crno-bijelo i hladno. Jedino se iz šume čulo hukanje sove, a tu i tamo i lepet šišmiševih krila. Njami je navukao odijelo, kapom od poriluka pokrio lice i uputio se u noćni obilazak.

Da ga je netko pitao je li ga strah, vjerojatno bi odgovorio da nije, a u biti se tresao kao prutić na vjetru. Svaki šum i šušanj vjetra tjerali bi mu strah u kosti – ubrzo je mogao zaključiti da noć nije nimalo zabavna i ugodna. Znatiželjan mjesec motrio ga je s neba i Njami bi ga s vremena na vrijeme pogledao, činilo mu se kao da mu se mjesec smije. Hrabro je kročio kroz Zdravigrad u nadi da će sresti nekog od prijatelja. Ali nije bilo nikoga.

U jednom trenu osjeti da ga netko gleda. Napravio je dva-tri koraka i osvrnuo se, no nije bilo nikoga. Čuo je pucketanje grančica,

netko ili nešto micalo se u njegovoj blizini. Osvrnuo se oko sebe, ali nije vidio ništa! Prošla ga je jeza. Produžio je korak i okrenuo se prema svojoj kući, ali i dalje je imao osjećaj da ga netko prati. Stao je i okrenuo se, a iza njega se stvorio vuk. Bio je gotovo crn, kao i noć, samo su poput pikula svijetlila dva žuta, opasna oka i provirivali bijeli očajnici. Njami je znao da je ovo opasna situacija. Napravio bi korak unatrag, ali vuk bi jednako tako napravio korak prema njemu. Razmišljao je tako brzo da mu se činilo da će mu glava eksplodirati, ali nije se mogao sjetiti nijedne dobre ideje koja bi ga izvukla iz ove situacije.

Vuk je gledao Njamija i počeo kesiti oštre zube polako mu se približavajući. Njami je odlučio iskušati svoju snagu, ipak je bio sportaš, ali nije bio siguran može li pobijediti snažnog vuka koji je očigledno bio gladan jer u Zdravigradu za njega nije bilo hrane. Sve životinje su mirno spavale u svojim stajama u koje ovaj predator nije mogao ući. No u jednom trenu kao da je nešto zasjalo i protrčalo iza vuka. Vuk je na tren stao i osvrnuo se – nije bilo nikoga. U drugom trenu na vuka je palo vjedro ledene vode i on je, prestravljen od šoka,

podvio rep i otrčao u šumu. Pred Njamijem su se stvorili njegovi prijatelji Njami i Vodenko.

- Hej, društvo... - jedva je uspio procijediti Njami. - Hvala vam! -

- Nema na čemu, Njami. Jesi li dobro? - rekla je Njumi i primila ga za ruku.

- Pa nisam, moglo bi se reći. Odakle vi ovdje? - pitao ih je Njami.

- Znali smo da ćeš noćas ostati budan jer nam to već dugo najavljuješ, pa te nismo htjeli ostaviti samog. U biti, i mi smo ostali budni jer smo znali da ćeš trebati pomoć - odgovorio je Vodenko.

- Kako ste to znali? - pitao je Njami.

- Znaš, Njami, noć nije bez razloga doba dana kada se ide spavati. Noć je crna i mistična, sa sobom nosi razne tajne. Jedino životinje ostaju budne po noći i lutaju uokolo. Poput vuka i lisice, koji love noću i rade štetu - rekla mu je Njumi.

Njami se malo zamislio, ali i dalje mu nije bilo jasno zašto su i njegovi prijatelji budni.

- Pa kako to da ste budni? Kako ste me našli? - bio je znatiželjan Njami sada kada ga više nije bilo strah.

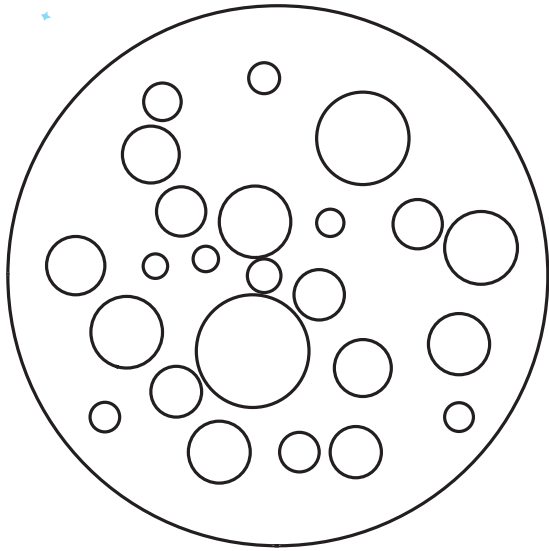
- Sakrili smo se iza tvoje kuće i čekali da iziđeš. Pratili smo kamo ideš, a kada smo ugledali vuka kako se šulja iz šume, znali smo da ti moramo pomoći. Vodenko je imao odličnu ideju - znao je da se ne možemo boriti protiv vuka. No i vuk se boji! A najviše se boji hladne vode - nasmijala se Njumi.

- Nije bilo teško pronaći kantu hladne vode i prišuljati se vuku iza leđa. Bio je zainteresiran samo za tebe - dodao je Vodenko.

Njami se nasmijao te je prišao prijateljima i čvrsto ih zagrlio.

Njumi i Vodenko su ga otpratili do njegove kuće, a zatim su i sami otišli na spavanje. Već se počelo daniti. Ptice su počele cvrkutati, a sunce se polako penjalo prema nebu. Njami je došao kući i nije mogao zaspati, što zbog straha, što zbog uzbuđenja. Ostalo je još nekoliko sati do škole i trebalo mu je sna. Na kraju je ipak kratko usnuo.

Taj dan bio je najgori dan u njegovom životu. Zakasnio je u školu. Na nastavi je jedva držao otvorene oči koliko mu se spavalo. Nakon škole je odlučio preskočiti trening jer nije imao snage. Da vam ne govorimo da je preskočio i zajuttrak i doručak, a da za ručak nije imao apetita. Poslijepodne je malo odspavao, kako bi vratio snagu, ali onda je navečer, u vrijeme poćinka, bio odmoran i budan – san mu nije stizao na oči.

Njami je razmišljao i zaključio: ako odrasli znaju da je kvalitetan san najvažniji za rast i razvoj, očigledno su u pravu. Pa na kraju, i oni idu spavati svakog dana na vrijeme. Treba ih poslušati jer je onda dan super, a kada „izgubiš noć“, dan se pretvori u jedno kaotično iskustvo. Zato je 5 zdravih navika zakon, kao i pravi prijatelji! Oni će uvijek biti uz tebe, čak i kada ih to ne tražiš. Na kraju je slatko usnuo, miran i siguran da će sutrašnji dan biti za pet!

